

— Не го ли питахте, защо е гръмналъ?

— Не съмъ го питалъ.

— Другъ не пита ли го?

— Не помня.

Защит. Д-ръ Помяновъ: Свидѣтеля каза, че видѣлъ Миларова когато излизалъ отъ нуждника и узналъ, че той гръмналъ, при всичко, че Миларовъ билъ скритъ. Когато свидѣтеля се е убѣдилъ, че дѣйствително Миларовъ е гръмналъ, той не помислилъ ли е да го задигне и да го арестува?

Свидѣт. Н. Г. Юруковъ: Азъ бѣхъ градски агентинъ, въ сѣщия часъ го прѣдадохъ на полицията.

— Послѣ свидѣтеля по заинтересувалъ ли сѣ е да види кой го е задигналъ отъ тамъ?

— Не се заинтересувахъ.

Прѣдсѣд.: Обвиняемитѣ иматъ ли да възразятъ нѣщо?

Подсѣд. Миларовъ: Азъ имамъ да кажа, че абсолютно не си спомнямъ между мене и свидѣтеля да е имало такъвъ разговоръ. Отъ друга страна нѣмамъ нищо да възразя.

Прѣдсѣд. Иматъ ли нѣщо странитѣ да питатъ? (нѣма).

Иматъ ли нѣщо противъ освобождението на свидѣтеля? (нѣма).

(Дохожда Атанасъ Здравковъ).

Прѣдсѣд.: Г-нъ Здравковъ, вий сѣ дали клѣтва, че ще искажете подробно истинската правда, всичко каквото сте чули и видѣли по това дѣло, като помните, че за всичко това ще бждете отговорни, както прѣдъ Бога, тъй и прѣдъ закона. Раскажете прѣдъ сѣдѣтъ всичко каквото знаете по настоящето дѣло.

Свид. Атанасъ Здравковъ: Г-да Сѣдии! По това дѣло зная слѣдующето:

Прѣзъ 1890 г. мѣсець Юлій, точно числото не мож да помня, но знамъ, че бѣше при дохожданието на г-на Стамболова, да урѣжда въпроса по изборитѣ, това ми бѣше казано прѣди единъ мѣсець врѣме, като стояхъ единъ на вратата на писалището на брата ми, дойде Димитръ П. Стайковъ, извика ме, взе ме подъ мишница, поведе ме и почна да ми казва, че има човѣкъ дошелъ отъ София нарочно да търси рѣшителни хора, за да убиятъ Н. Ц. Височество князя и г-на Стамболова, за това азъ показахъ васъ за такъвъ. Ако приемате да ви заведе прѣдъ тоя човѣкъ. Азъ казахъ, че приемамъ. Той ме взе и ме заведе на Маринъ Шишковия ханъ. Тоя човѣкъ, който